

Tisztelt Ünneplő Közönség!

A mai napon történelmünk egyik nagyon fontos eseményére emlékezünk: 173 évvel ezelőtt, 1848. március 15-én a pesti ifjúság békés forradalomba kezdett. A magyarság csaknem száznegyven évig élt Habsburg-elyomás alatt, hiszen a Rákóczi-szabadságharc óta képtelenség volt ellenük fellépni. Viszont az 1848. év elhozta a magyar nép számára is a felszólalás lehetőségét. Forradalmi tűzben született meg a Nemzeti dal című Petőfi-vers, amelyet a tömeg együtt szavalt el a költővel. A márciusi ifjak a 12 pontban megfogalmazták a nép követeléseit, amelyet Jókai Mór olvasott fel. Több ezer ember tudta kinyilvánítani a véleményét ezen a napon, és ezt a dátumot belevésték a magyar történelembe.

De mi volt az a mozgatórugó, amely képes volt megtörni a monoton hétköznapiakat és felbuzdítani az ifjúságot erre a lépésre? Az előzmények Franciaországban kezdődtek. Ebben az időszakban a franciáknál több forradalom is kirobbant a kormány ellen, hiszen a nép egy demokratikus országot szeretett volna olyan vezetőkkel, akik az átlagpolgárok érdekeit is figyelembe veszik. Ezt a törekvést 1848 februárjában sikerült megvalósítaniuk: létrehozták a Második Francia Köztársaságot. A forradalmi hullám elindult és közel ötven országot érintett. Az emberek motivációt és bátorságot kaptak, hogy a bennük tomboló kormányellenes feszültségüket felszínre hozzák. Sorra robbantak ki a békés vagy támadó jellegű tüntetések, kisebb-nagyobb eredményekkel. A március 13-án kitört bécsi forradalom adta a legjelentősebb visszajelzést a magyaroknak, hogy eljött az idő a cselekvésre.

Március 15-én a pesti ifjúság a Pilvax kávéházban teszi meg az első forradalmi lépéseket. Egyre több és több embert toboroznak az egyetemeknél, Landerer nyomdájánál, a Nemzeti Múzeumnál és Budán egyaránt, amikor kiszabadítják Táncsics Mihályt. Aznap este pedig az azóta nemzeti drámává emelkedett Katona József-darabot, a *Bánk bánt* tekinti meg a közönség a Nemzeti Színházban. A tavaszi napon patakokban csordogált az eső, de vér nem szennyezte be az utakat. Az eredményekhez néhány forradalmár fiatalra, motiváló versre és követelésre, békés megoldásokra és legfőképpen egy támogató tömegre volt szükség. Legkiemelkedőbb alakjai közé tartozott Petőfi Sándor, Jókai Mór, Vasvári Pál, Irinyi József és Egressy Béni.

Kokárdákkal a szívünk fölött emlékezünk ennek az eseménynek a jelentőségére. Bátor és kitartó ifjakra, akik a szabadságukért léptek fel, majd harcoltak a szabadságharc során. Ezek estek el a csatákban, ezeket zárták börtönbe, de a magyarok mégis küzdöttek a céljukért, a független Magyarországért. A szabadságharc egy év elteltével, 1849 augusztusában sajnos megbukott, de 173 év távlatából biztosan állíthatjuk, hogy nem hiába. Szabadok vagyunk és függetlenek, hiszen az akkori magyarok megeremtették ennek az alapját számunkra. Kedves közönség, emiatt lehetünk most itt: az elődeink által megvívott küzdelmek árán. Ezért ünnepnap a mai, amelyre mindannyiunknak büszkén kell gondolnunk. Emlékezzünk, hogy emlékeztessünk!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!